

ministeren, kun gjælder for et Aar, vil oversføre dette paa Bestemmelser, som ere bevilgende; thi Finantsloven kan bevilge, vel ikke til Udbetaling, for hele Aarrækker. Vi ville jo saaledes finde, at denne Finantslov indeholder ikke saa Bevillinger, der gaae ud over flere Aar; saaledes er der jo bevilget et Tillæg til forskjellige Embedsmænd; men naar man bevilger Tillæg for Embedsmænd, er det jo gaabndart, at det ikke er for et Aar, at de faae dette Tillæg, men at det derimod er saalænge, som de ere i Embedet. Det er altsaa aldeles klart, at der i selve denne Finantslov er voteret Udgifter for en længere Aarrække; men for at disse Bevillinger i de følgende Aar kunne komme til Udbetaling, er det nødvendigt, at hvert Aar har sin særlige Finantslov, da Intet kan komme til Udbetaling, som ikke er optaget i hvert Aars Finantslov. Naar det altsaa er givet, at man i Finantsloven kan votere Forpligtelser, der vare for længere Tid, saa er det naturligviis ogsaa en Selvsølge, at man kan bevilge for flere Aar, at man, med andre Ord, til Helsingørs Commune kan gennem Finantsloven bevilge den hele Sum — jeg troer, at det er 60,000 Rd., hvorom Taleren er — det er Noget, som efter min Mening er aldeles klart, ligesom det ogsaa forekommer mig at være klart, at man kan sige, at Summen bevilges paa den og den Maade, hvorved der naturligviis paa ingen Maade forhindres, at der kan skee Forandringer deri. Forsaavidt der derved skiftes en Forpligtelse ligeoverfor Andre, troer jeg, at en saadan Forpligtelse er fuldgyldig; hvis det derimod kun er, om jeg saa maa sige, et indre Regjeringsanliggende, som vedrører selve Regjeringens Interesse, da er det jo naturligt, at dette, ligesom alle andre lignende Bestemmelser, vil kunne forandres ved paafølgende Love. Vi vilde være i en meget sørgelig Stilling, dersom man ikke paa den Maade kunde bevilge, thi Tal kan betyde ganske forskellige Ting. Et Tal, der staaer i Finantsloven, kan betyde noget ganske Andet i det ene Tilfælde end i det andet; det beroer paa de nærmere Forudsætninger, hvorunder dette Tal er givet. Der foreligger jo saaledes forskellige Planer med Hensyn til Helsingørs Havn; der

foreligger jo en Plan, som gaaer ud paa et Beløb af 800,000 Rd., og en anden, som gaaer ud paa et Beløb af 300,000 eller 346,000 Rd. Naar vi nu iaar bevilge 100,000 Rd., saa maa det jo være klart, at denne Bevilling skeer under en vis Forudsætning, idet den nemlig enten bliver bevilget som $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{8}$; det er en ganske anden Sum, vi bevilge, naar vi bevilge den som $\frac{1}{3}$, end naar vi bevilge den som $\frac{1}{8}$ af det hele Beløb. Heraf viser det sig, at det er aldeles i Strid med en fornuftig Vedtagelse af Finantslovens Bestemmelser, dersom man ikke vil indrømme Ret til i Finantsloven at vedtage og bevilge Dvotasummer, at bevilge f. Ex. 100,000 Rd. til Helsingør, som $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{8}$ af det hele Beløb, altsaa med andre Ord, bevilge den hele Sum, men kun bevilge til Udbetaling i det Finantsaar, hvorom der er Spørgsmaal, en Deel af den hele Sum. Jeg vilde have den allerstørste Betænkelse ved at gaae ind paa den Forandring, som Finantsloven i saa Henseende er undergaaet, dersom det ikke var saa heldigt, at Underbilaget gjorde det tilstrækkelig klart; dette gjør, at den Forandring, der er foretagen med Hensyn til det til Helsingørs Havn opførte Beløb, er betydningløs, eller saagodtsom betydningløs, idet nemlig kun de 46,000 Rd., som vare fæiede til de 300,000 Rd., derved ere udgaaede. Det kommer ud paa Det, om Noget binder igjennem Underbilagene til Finantsloven eller igjennem en udtrykkelig Bestemmelse i Finantsloven. Naar vi bevilge 100,000 Rd. i Henhold til et Underbilag, hvort et Project er opført med et Beløb af 300,000 Rd., saa er det bindende, thi Underbilaget binder og bestemmer de 100,000 Rd. til $\frac{1}{3}$ af den hele Sum, og at det skulde være principstridigt, at man i selve Finantsloven opførte det, som er bindende igjennem Underbilaget, kan jeg paa ingen Maade antage. Altsaa, hvad nu nærmest det foreliggende Spørgsmaal angaaer, da skønner jeg heller ikke rettere, end at Forslaget, som er kommet herfra, har tabt ved den Forandring, det er undergaaet; istedetfor at vi nemlig havde en tydelig og klar Tante om, hvilken Dvotaedel det var, man skulde bevilge, er der derimod nu kommet en Ubestemthed og Uklarhed ind ved Tilspøiningen af Ordet „foreløbigt.“